

פרשת בהר בחקתי

כ"א אייר תשפ"ג
שנה י"ד גליון תרנ"ט

גליון מורחב לדגל יומא דהילולא של
רבינו בעל ה'דמשק אליעזר' זיע"א

עטרת ששלים

קול קאמרנא 0747962080

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בארה"ק • בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א • עיה"ק ירושלים ת"ו

דברות קודש ביומא דהילולא קדישא מרביה"ק

רבי אליעזר צבי מקאמרנא זיע"א בעל ה'דמשק אליעזר'

ועל הסתלקות ביום ל"ג בעומר מ"ה קדושים באתרא קדישא מירון תשפ"א

'לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל' (כ"א כב), כלומר, אמרו רז"ל (פסחים ק"ח) קשה מוונותיו של אדם כקריעת ים סוף. [היינו שרועה לפרש מה שכבר עמדו בזה המפרשים מה שייך לומר על הקב"ה הלשון קשה] ר"ל, כשבר ישראל, שהוא אדם פשוט, ואין בו שכל דקדושה כל כך, אזי חושב בדעתו הקלוש, שצריך לעבוד עבור פרנסתו. וכן מי שפרנסתו בנקל, חושב בדעתו שמכחו ועוצם ידו בא פרנסתו, ואינו מאמין שהוא בהשגחת השי"ת, אזי זה האיש נקרא אדם שקשה כביכול להקב"ה ליתן לו פרנסתו, כי כל מגמתו הוא רק על ידי אדם המגושם, או שלו, או של זולתו, לזה האיש דייקא קשה מוונותיו במה שיש לו כקריעת ים סוף, כנודע שמוונותיו של האיש המגושם הזה, אינו בא מהקדושה, אלא מהקליפה ר"ל. לזה קשה לפני הקב"ה מוונותיו. אבל מי שבוטח בהקב"ה, בהשגחת א"ס ב"ה בכל תנועה ותנועה, ומלא כל הארץ כבודו. לית אתר פנוי מניה, אז כשיש לו פרנסתו, אינו קשה ח"ו לפני הקב"ה, אלא דייקא הקב"ה משפיע לו עוד יותר בהרחבה, בלי שום דאגה, כנודע למשכיל דקדושה. לזה אמר הכתוב הקדוש 'לחם' מוונא של השפעת פרנסה של 'אלהיו' לאיש הזה שבוטח באלהיו. 'מקודש הקדשים' שהוא בחינת כת"ר א"ס ב"ה, שמשם בא השפעתו למטה תיכף ומיד בלי שום עיכוב, כנודע. ולא עוד אלא 'מן הקדשים' השפעת מוונא רויחא, 'יאכל' מן הקדושה כל ימי חייו. והבן עכ"ל.

השתטחות על הציון של הצדיק, כי הוא מחייה את הצדיק, כמו שאמרו חז"ל במסכת יבמות (צ"ג). שפתותיו דובבות בקבר, וזה מעין תחיית המתים של הצדיק, וכמו שאמרו חז"ל (שם צ"ג) אמר רב יהודה אמר רב, מאי דכתיב 'אגורה באהלך עולמים' (תהילים ס"א ה) וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים, אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי, כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה, שפתותיו דובבות בקבר עיי"ש.

והביאור בזה, כי מבואר ממרן האריז"ל בשער היחודים (פרק ד), שעל הקבר נשאר רק חיות קטן של הצדיק הנקרא קוסטא דחיותא שהוא הבל דגרמי מבחינת נפש, ועי"ז יכולים להתדבק שם אל הצדיק עיי"ש. אבל זה יש לומר כשלומדים תורתו של הצדיק הוא דרגה יותר גדולה, שהוא בחינת דביקות עם רוחו של הצדיק, וכמו שהתרגום אומר עה"פ 'ויהי האדם לנפש חיה' (בראשית ב' ז) והות באדם לרוח ממללא. נמצא שעל הקבר יש רק קוסטא דחיותא שהוא חלק מבחינת נפש, אבל כשאומרים דיבוריו של הצדיק הוא בחינת דביקות עם רוחו של הצדיק, ולכן עיי"ש שלומדים תורתו של הצדיק נעשה אתערותא דלתתא ומעוררים גם כן את רוחו של הצדיק, ובודאי שעיי"ז הצדיק משפיע ביותר כל מיני השפעות טובות.

ביאור קשה מוונותיו של אדם כקריעת ים סוף

ולכן נאמר מדברי תורתו של בעל ההילולא על פרשת אמור מספרו הקדוש בן ביתי עה"ת, וז"ל:

היום הוא יומא דהילולא של א"ז רביה"ק רבי אליעזר צבי מקאמרנא זיע"א שהמשיך ומילא את מקומו של אביו הגדול רבינו הגה"ק בעל ההיכל הברכה מקאמרנא זיע"א, שבימיו כמעט לא היה מי שימשיך את הדרך הקדוש של רבותינו מקאמרנא וזידיטשוב, ונשאר היחידי שהמשיך את דרך הקדוש של אבותיו ורבותיו הקדושים.

בהילולא דצדיקייא הוא עת רצון

והנה ידוע שביומא דהילולא של הצדיק הוא יום גדול ומסוגל מאוד, כמו שכתב הרמ"ע מפאנו בספרו כנפי יונה (ח"ב סימן ק"ח), שיש ששה עתים שהוא עת רצון, ואחד מהם הוא בהילולא דצדיקייא עיי"ש. והנה בכל עת רצון הוא זמן שיכולים לפעול דברים גדולים והשפעות גדולות, ובפרט שיש לצדיק ביומא דהילולא דיליה עליה גדולה מאוד, כי עליות הוא עד אין סוף, ולכן כשלומדים ממעשיו הטובים ומדברי תורתו של הצדיק ביום הזה, יש לכל אחד ואחד לפי דרגתו שייכות והתקשרות לצדיק, ויש לו ג"כ איזה שהוא עליה שהוא השגה והבנה בתורה, ויותר כוחות דקדושה.

דביקות לרוחו של הצדיק עיי"ש שלומדים מדברי תורתו

ממילא ביום הזה בהילולא של הצדיק הוא הזמן המסוגל להתדבק לצדיק עיי"ש כל מיני אופנים, ואחד מהדברים הגדולים הוא עיי"ש שלומדים מדברי תורתו של הצדיק, וכמו שכבר אמרנו כמ"פ מש"כ בספה"ק מאור עינים בספרו ישמח לב על מסכת שבת, שמביא בשם מרן הבעש"ט הקדוש, כשלומדים תורתו של הצדיק הוא כמו

המאמין בהשגחתו יתברך ודבוק בו תמיד אין

מקרה רע חל עליו

והנה כל זה הוא דרך ולימוד גדול לכל אדם בכל

רשב"י צריך לצרף עמו עוד נשמות קדושות כדי לפטור את העולם מהדין

ואם כן יכולים לומר ג"כ על מה שקרה עכשיו באסון הגדול ביומא דהילולא של התנא אלוקי רשב"י שנתעלו מ"ה קדושים וטהורים רח"ל, דהנה איתא במסכת סוכה (מה): שרשב"י אמר יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו, ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו. וכן רואים באדרא זוטא שבזמן פטירתו של רשב"י ג"כ נסתלק שם רבי יצחק תלמידו ביחד עם רשב"י. ועוד איתא שם באדרא (ה"ג רצו): שביום ל"ג בעומר כמה פטירין ברקיעא משתככין ביומא דין בגינך. נמצא שכדי שיהיה כוח לרשב"י להמתיק את הדינים בעולם, הוא צריך לצרף עמו עוד כמה נשמות קדושות וטהורות.

ולכן עכשיו מה שקרה ביומא דהילולא של רשב"י, ג"כ היה צריכים כמה נשמות קדושות וטהורות להצטרף עם רשב"י כדי שיוכל לפטור את כל העולם כולו מן הדין. וזה בודאי הוא כמו שאמרנו אצל נדב ואביהוא שיש שני חשבונות, היינו שכל אחד ואחד שנסתלק שם היה לו חשבון פרטי למה קרה לו דוקא, אבל צריכים לדעת שיש ג"כ חשבון כללי של מעלה, שע"י שנתעלו המ"ה קדושים וטהורים נעשה אתערותא דלתתא והמתקת הדינים בכל העולם כולו.

הקב"ה ירחם ויעזור שלא ישמע עוד שוד ושבר בעם ישראל, ויספיק לנו המסירות נפש מה שבני ישראל מקבלים עליהם בקריאת שמע ובנפילת אפים, כי כשמוסרים הנפש באמת בקריאת שמע ובנפילת אפים לא צריך עוד לשום מסירות נפש בפועל רח"ל.

ויעזור השי"ת שמעתה נשמע אך ורק בשורות טובות ישועות ונחמות, וזכותו של א"י בעל הילולא ישפיע עלינו כל טוב, וכל אחד יהיה לו הכל בשלימות בכל מה שצריך בין ברוחניות ובין בגשמיות, ואפילו בדברים שאינו יודע מה שצריך, ונוכה לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

יומא דהילולא דרבינו מהרא"צ מקאמרנא
כ"ד אייר תשפ"א לפ"ק

אבל מ"מ יש לומר בכללות הענין, דהנה מצאנו אצל מיתת נדב ואביהוא ביום חנוכת המשכן, שאע"פ שאמרו חז"ל (יומא נג.) ומובא בבעל הטורים, כמה וכמה טעמים למה נענשו ונסתלקו נדב ואביהוא מהעולם, וגם האור החיים מאריך בזה, מכל מקום אמרו חז"ל בירושלמי (יומא פ"א ה"א) וז"ל: א"ר חייב בר בא, בני אהרן באחד בניסן מתו, ולמה הוא מזכיר מיתתן ביום הכיפורים, ללמדך שכשם שיום הכיפורים מכפר על ישראל, כך מיתתן של צדיקים מכפרת על ישראל. ולזה קוראים פרשת אחרי מות ביום הכיפורים כמו שתיקנו חז"ל (מגילה לא.). וכן איתא בזוה"ק (ה"ג נו): בכל זמנא דצדיקייא מסתלקי מעלמא, דינא אסתלק מעלמא, ומיתתהון דצדיקייא מכפרת על חובי דרא, ועל דא פרשתא דבני אהרן ביומא דכפורי קרינן לה, למהוי כפרה לחוביהון דישאל, אמר קודשא בריך הוא, אתעסקו במיתתהון דצדיקייא אלון, ויתחשב לכו כאלו אתון מקרבין קרבנין בהאי יומא לכפרא עלייכו. דתנינן, כל זמנא דישאל יהון בגלותא, ולא יקרבו קרבנין בהאי יומא, ואינון תרין שעירין לא יכלין לקרבא, יהא להו דכרנא דתרי בני אהרן, ויתכפר עלייהו עיי"ש.

יש שני חשבונות למעלה פרטי וכללי

נמצא מכל זה שצריכים לדעת שיש שני חשבונות, יש חשבון פרטי שצריך האדם לדעת למה קרה לו המקרה ההוא, שעל זה אמרו חז"ל וכל המפרשים למה מתו נדב ואביהוא, אבל יש ג"כ חשבון כללי של מעלה שע"י שמתו שני בני אהרן הוא עומד לבני ישראל לעולם לזכות ביום הכיפורים למהוי כפרה לחוביהון דישאל. וכמו כן מצינו שבזמן האדרא רבא (ה"ג קמד.) שהיה התגלות גדולה מאוד של רשב"י וחבריו בסודות ורוזן דאורייתא, ומ"מ כתוב בסוף האדרא רבא שנסתלקו שם שלשה מתלמידיו, וכתוב שם שרשב"י צווח ואמר, שמא חס ושלום גזרה אתגור עלנא לאתענשא, יצא בת קול ואמר זכאה אנת רבי שמעון, זכאה חולקך וחברייא, אלון דקיימין בהדך, ומה שנסתלקו שלשה מתלמידיו היה משום טעם אחר, כדי לתקן מה שצריך לתקן ביחוד העולמות העליונים כמו שמבואר שם, ומסיים שם שמ"מ למה נבחרו דייקא אלו, משום דעאלן ולא נפקו זמנא אחרא מן קדמת דנא, וכלהו אחריני עאלו ונפקו עיי"ש. רואים מכל זה שיש למעלה שני חשבונות.

נמצא מכל זה שבכל יומא דהילולא של הצדיק יש לצדיק עליה ונעשה אתערותא דלתתא, ועי"ז נשפע כל מיני השפעות והמתקת הדינים שאין אנו יכולים להבינו כמו שהיה אצל נדב ואביהוא.

הליכותיו בכל מה שהוא עושה ובכל מאורעות חייו, לידע שהכל בא מהשי"ת בהשגחה פרטית, ואין אחד עושה שום דבר לבד, ולהאמין באמונה שלימה שהקב"ה הוא המסבב את כל הסיבות בהשגחה פרטית ועושה הכל, ואין אנו יודעים ומשייגים חונתו יתברך שמו.

ולכן המאמין תמיד בהשגחתו יתברך ואינו מפסיק מדביקותו יתברך, נשפע עליו מלמעלה תמיד שפע עד בלי די, ואין שום מקרה רע יכול לבא עליו, וכמו שכתב הרמב"ם במורה נבוכים (הלך ג פרק נא), והרמ"א בתחילת שולחן ערוך בסימן הראשון מביא תחילת דבריו, על מה שכתוב 'שויתי הוי"ה לנגדי תמיד' שהוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלהים וכו'. ובהמשך דבריו של המורה נבוכים כתוב, שמי שהוא דבוק תמיד בהשי"ת לא יקרה לו שום מקרה רע, ובפרט לעבדיו הנביאים הדבקים בהשי"ת בשלימות לא קרה להם שום מקרה רע, ומה שמצאנו שהרגו את זכריה הנביא, הוא משום שהפסיק רגע אחד מדביקותו בהשי"ת, ולכן היו יכולים להרגו, אבל מי שלא מפסיק רגע אחד ביום מדביקותו בהשי"ת, לא יכול לשלוט עליו שום מקרה רע.

וזהו דרך עבודה שצריך האדם לדעת, להיות כל היום דבוק בהשי"ת ולהאמין בהשגחתו יתברך, ואז ממילא אינו קשה להשי"ת להשפיע עליו כל טוב, כי כל מה שרואים שנעשה ח"י רע לאדם הוא משום שהפסיק דביקותו בינו לבין אלהיו. ולכן צריך האדם לשנן ולידע שהכל הוא בהשגחה פרטית והכל מתנהג מלמעלה, ואין לנו שום השגה בהנהגתו יתברך ובחשבונות של מעלה, וכמו שאמרו חז"ל במסכת ברכות (י): שישעיהו הנביא אמר לחזקיהו המלך, בהדי כבשי דרחמנא למה לך, מאי דמפקדת איבעי לך למעבד, ומה דניחא קמיה קודשא בריך הוא לעבד. כי זה צריך האדם לדעת ולהאמין שכל המאורעות בעולם אין אנו מבינים ומשייגים, ולכל דבר יש סיבה עליונה ואין אנו יכולים להבינו, על דרך מה שכתב הר"ן (דרשות דרשה ד), על חקירה ששאל אחד הידעת מהבורא יתברך, והשיבו 'אלו ידעתיו הייתי'.

למה עשה ה' ככ"ה שנתעלו מ"ה קדושים בארתא
קדישא מירון

ולכן צריכים ג"כ לדעת שמה שקרה עכשיו באסון הגדול והנורא ביומא דהילולא רבה של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי שנתעלו שם מ"ה קדושים וטהורים, הכל היה בהשגחה פרטית, ואין אנו קרוצי חומר יכולים להבינו.

עטרת פז

אמרות טהורות מרבתינו זי"ע

וְנַתַּנָּה הָאָרֶץ פְּרִיָּה וְאֶכְלֶתֶם לְשִׂבְעָה וְיִשְׂבַּתֶּם לְבָטָח עִלְיָהּ (כה טו).

רצה לומר ונתנה הארץ שהוא מלכות שמים, שמשם באים כל נשמות ישראל כנודע, שעבור זה נקראת מלכות נכסת ישראל כביכול. את פריה נשמות ישראל שהם פריה. והוא כנגד 'בנים' זרע של קיימא שיהיה לישראל. ואכלתם לשובע הוא כנגד 'מווני' ריחא שיהיה לישראל, והשפעות האלו ישפיע השי"ת לישראל, בפנים צוחקות כדאיתא בספר עץ-חיים (שער הנקודים פ"ח) כשישראל זוכים אז בא להם השפעות מזון בפנים מאירין בעין יפה, וזהו ואכלתם לשובע כדאמרו רז"ל (ב"ר פט ד) כששובע בעולם הבריות רואים זה את זה בעין יפה. ועוד בא להשמיענו שמלת שבע הוא בגי' יחוד אר"א פב"פ כזה: יו"ד ה"י וי"ו ה"י, אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם. והוא יחוד הוי"ה אלהים במילוי יוד"ן העולה שב"ע, ומשם בא לבני ישראל מזונא, פרנסה ברוח השפעות טובות, כדאיתא בלקוטי תורה (פ' תולדות) ע"ש. וישבתם לבטח עליה הוא כנגד 'חיים' ארוכים שיהיה לישראל. כלומר שישבתם של בני ישראל יהיה בעולם העשיה הזה, באריכות ימים ונשים, לבטח בלי שום צער ודחוקות, עליה היינו בעולם העשיה הזה והבן.

'בן ביתי' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַּר לְצַמְתָּת כִּי לִי הָאָרֶץ כִּי גֵרִים וְתוֹשְׁבִים אַתֶּם עֲקָדִי (כה כג)

רצה לומר זאת נאמר על השאלה הנ"ל 'מה נאכל

בשנה השביעית' בימי הגלות ארוכות הזה 'הן לא נזרע' מחדש בסוד 'אור זרוע לצדיק' שכבר נזרע בעת בית המקדש היה קיים, אבל אחר החורבן הבית 'הן לא נזרע מחדש' אלא שנצמח ספיחים ממה שכבר נזרע כדאיתא סודו (ע"ח שער כללות אבי"ע פ"א), וכן כתב כאן אממ"ו מובהק איש אלקים כאן בספרו הקדוש **היכל הברכה** ע"ש מתיקות לשונו הקדוש. לזה אמר כאן אפשר אתם תאמרו **שהארץ** מלכות שמים **תמכר לצמיתות** להיותה ח"ו בגלות, חס מלהזכיר לומר כן, והטעם כי כל הגלות שלה אינה אלא לפי ערכו, אבל באמת **כי לי הארץ** בתמידות בלי שום פירוד כלל, ועוד הרי אתם אצלי אלא **גרים** שהוא הגלות שאין היחוד בתמידות, וכן **תושבים** שהוא יחודים של מקרא שבת ויו"ט **אתם** עמדי לזה השכינה שבגלות, אבל אצלי לא נמצא שום פירוד ח"ו.

'בן ביתי' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

אם בְּחַקְתִּי תִלְכּוּ וְאֶת מְצוֹתֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם (כו טו)

רצה לומר, הארכתי כבר בפסוק הזה, בענין שכל המצות שאין בהם טעם, למה צוה הקב"ה לישראל לעשות אותם, שלכן אלו המצות נקראים חוקים וגזירות השי"ת על ישראל ע"ש. אבל לאו דוקא מצות לבד נקראים חוקים, אלא אפילו מי שלא בא לעבוד בעבודת הבורא ב"ה, לטעום טעם רוחני שמחה דקדושה, אז עבודתו הוא ג"כ אינו אלא בבחינת חוקים בלי טעם, אלא גזירות השי"ת לישראל שיהיו עובדים אותו באמונה ובטחון בלב אמת, בלי שום מחשבת פיגול, כי לא כל האדם הרוצה ליטול את השם בפעם אחת יכול ליטול, אלא דייקא אחר כמה אלפים מדרגות ובחינת ונסיונות,

כדאיתא בספר **נועם אלימלך** (ו' ישלח) ז"ל: 'עם לבן גרתי ואחר עד עתה' (בראשית לב ה), דהנה 'לבן

הוא אותיות נב"ל, שהוא היצר הרע הנקרא נבל כנודע (סוכה מה). ואחר שזוכה האדם בר ישראל לעבוד את הבורא ב"ה בשני יצרים, כמאמרם ז"ל (ברכות נד). 'בכל לבבך' (דברים ו ה), בשני יצריך. אזי היצר הרע נהפך ללבן אותיות לובן העליון, בלי שום סיג ופגם, ואימתו יזכה האדם לזה, העיקר הוא ע"י הכנעה ושפלות הרוח, שיחזיק עצמו בזה העולם כגר, וזהו 'עם לבן גרתי' פירוש שזכיתי שיהיה היצר הרע נהפך מנבל ללבן, היתה סיבה לזה 'גרתי' לשון גרות, דהיינו שהחזקתי עצמי כגר בהכנעה גדולה, ובכל זאת לא עלתה בידי בימים מועטים, כי אם 'אחר עד עתה' פירוש שאחרתי בעבודה הזאת להשי"ת יום אחר יום, ושנה אחר שנה. וזהו מה שאמרו רז"ל ביומא (כ.), וכבר אמר אנא השם ונשמע קולו, פירוש שזמן ארוך צריך אדם לצעוק להשי"ת, אנא השם עזרני שאזכה לעבדך באמת, אז ונשמע קולו. אבל לא בימים מועטים ע"ש.

נמצא שזהו שאמר הפסוק, שכל זמן שלא הרגיש טעם רוחני של עבודה לשמה, אז עבודתו להשי"ת הוא לו רק בתורת חוקים וגזירות המלך, ואעפ"כ **אם בחוקותי תלכו** ואל יקשה לך ח"ו שום נדנדוד קושיא על השי"ת, וכן אפילו **אצל מצותי** תשמרו שלא יקשה לך למה לא הרגשתי איזה טעם חיות רוחני בעשיית המצות, ובכל זאת אין אתה נשאר עומד בקושיות שלך, אלא שתלך בכל יום ויום ביותר דביקות בריאה ופחד מהשי"ת, אז בודאי בלי ספק תבוא למדרגת ועשיתם אותם באהבה ובשמחה בכל עבודת השי"ת ונשמע קולו והבן.

'בן ביתי' ח"ב דף סח מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

אם בְּחַקְתִּי תִלְכּוּ וְאֶת מְצוֹתֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם (כו ג).

'אמרו צדיק כי טוב' (ישעיה ג י). שהקב"ה מחדש עם עבודת הצדיקים, 'מעשה בראשית' שמים חדשים וארץ חדשה כנודע. והבן.

וממשיך הכתוב לומר **ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו** רצה לומר שאם תעשו כן אז **ונתתי** הקב"ה לכם לישראל **גשמיכם** היינו כל מיני גשמיים שנמצא בעולם העשיה הזה, בניס זרע של קיימא, חיים ארוכים חיי נחת, מזונא ריחא בהרחבת הדעת.

בעתם כנודע שיש כ"ח עתים בקהלת, לטוב ולמוטב, לזה אמר הקב"ה שאפילו י"ד עתים שאינם טובים, ימתקו לאיש הזה ויהיה לו כל מיני גשמיים הצריך בעולם העשיה הזה, ועיקר כוונת הכתוב הוא לגוף הגשמי שיהיה לאיש הזה חיים ארוכים. **ונתנה הארץ יבולה** הוא כנגד מזונא ריחא. **ועץ השדה יתן פריו** הוא כנגד בנים זרע של קיימא, שיהיה לישראל הקדושים.

'בן ביתי' ח"ב דף סז מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

וכן כדי שיהיה התחברות על ידי תורה ועבודה שהקב"ה כי קב"ה עם ישראל חד הוא כנודע (זוה"ק ח"ג עג).

וזהו ואת מצותי תשמרו שלא יגיע להעולמות שום פגם וחסא ועון, אלא שיגיע לשם רק מצות ומעשים טובים מתוך תורה ועבודה בלב שלם.

ועשיתם אותם ר"ל על ידי עבודת ישראל ולימוד בתורה הקדושה, שהם מחדשים בכל יום עולמות חדשים כדאיתא בזוהר (ח"א ד:). וכן כיוצא בו שמעתי **מאמאמר** ו' צלחה"ה ששמע מזקני הרב איש אלקים מו"ה רבי **אברהם מרדכי מפינטשוב** זלה"ה, שבכל יום ויום היה רבינו מרן איש אלקי **הבעש"ט** זלה"ה מחדש שמים חדשים וארץ חדשה. וזהו **ועשיתם אותם** היינו עולמות חדשים ממש.

ולפי זה נוכל להבין מה שאומרים 'המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית' (ברכת יוצר) כלומר הקב"ה 'מחדש בטובו' עם הצדיק הנקרא טוב, כדאמרו רז"ל (יומא לה): אין טוב אלא צדיק שנאמר

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

רצה לומר, שבחינת חק, הוא בחינת רצון א"ס ב"ה, ששם אסור לשאול הטעם למה הוא רצון א"ס ב"ה בכך, כי לית בסבא טעמא כנודע (שבת פט:).

וזהו אם בחוקתי ברצון א"ס ב"ה, תלכו ולא תקשה לכם לעולם, ולא עוד תלכו ותחקרו טעם הטוב לרצון של חק הזה, וכן **ואת מצותי** שהם ד' עולמות אבי"ע, שצוה הקב"ה שיהיה ד' עולמות אלו אצילות בריאה יצירה עשיה, כי כביכול בלי ציווי היה הכול באחדות אחד יחיד ומיוחד, מרום העולמות עד סוף תחתית של התהום, אלא כך היה רצון א"ס ב"ה שיהיה השתלשלות מקדושה לקדושה, עד שיהיה העולם העשיה בגשם הזה, והוא כדי שיהיו יכולים בני ישראל להנות מזיו הרוחני אפילו בעולם העשיה הזה ג"כ, כנודע מירידת המן שיהיה יורד ג"כ מרצון א"ס ב"ה מאצילות לבריאה ומבריאה ליצירה ומיצירה לעשיה, עד שיכלו בני ישראל להנות ממנו כנודע. לזה נקראו ד' העולמות בשם מצוה, כי כך היה הקב"ה מצוה שיהיה כך כנ"ל.

בענין לימוד סודות התורה מהקדמתו 'דרך הקודש' על ה'דמשק אליעזר' על הזוה"ק

ונדכה, מותר לו לכתחלה ללמוד בסתרי תורה, ולא יעלה עליו לעולם שום נזק.

אלא מי שהולך בגדלות ורמות רוח בשטותים והבלים שלו, שהוא מיוחס וכיוצא בו בשאר שטותים, וכן מי שלומד בשאר ספרים שאינם ממרן האר"י זלה"ה, איש הזה הוא מסוכן בכל עת, כי מעורב בדעתו תמיד טוב ורע ורע בטוב, וכן כל התגברות החיצוני על מי שלומד סתרי תורה אינו אלא על אלו שלומדים בסתרי תורה שאינם ממרן האר"י זלה"ה, כי בלימוד זה דייקא לבד יש אחיזה לחיצונים, אבל בלימוד זה הקדוש וכתבי מרן האר"י זלה"ה לבד לא מבעיא שאין לחיצונים והקליפות שום אחיזה בו ובלימודו כי הוא לומד באמת תורת אמת היתה בפייה, אלא שממתיק ממנו כל הדינים, והוא ממש ממחצדי חקלא, ובכל עת ועת הולך בדרך הקודש דקדושה של הקב"ה שנתן לנו לעבדו באמת לבבו חי וקיים לעד.

'דרך הקודש' אות נ

לא ללמוד סתרי תורה משאר תלמידי מרן האר"י

אחי אחי הנעים ראיתי בכמה מקובלים הקדמונים לפנינו, היינו הרב הקדוש א"א ר' שלום שרביא זלה"ה (נהר שלום דף לד טו"א) וכיוצא בו כמה קדושי עליונים, מזהירין באזהרה גדולה שלא ללמוד שום דברי סתרי תורה משאר תלמידי מרן האר"י זלה"ה, אלא דייקא מכתבי מרן הרב א"א רבינו רבי חיים וויטאל זלה"ה, שמרן רבינו האר"י מסר לו לבדו כל כחו בסמיכה גדולה, ברשות ששמע במתיבתא דרביקעא שילך לעיר הקודש צפת שבארץ ישראל ויסמך להרח"ו הנ"ל, והוא ימלא את מקומו לאחר פטירתו, וכך עשה מרן האר"י זלה"ה שהלך ממצרים שהיה דר שם כמה שנים, ושאר תלמידיו לא היו מקבלים ממנו תורתו ואת אמתו, אלא מכח שמייעה ולימוד קצת, ולא מסר להם בפירוש אלא מכללא אתמר להם, על זה מזהירין הקדושים שלא ללמוד בשום ספר המיוסד על פי סוד.

ולא עוד, שאסרו לעיין בהם גם כן כלל, וכן שמעתי מאמור"ר מובהק הרב הקדוש מו"ה יצחק אייזק יהודה יחיאל זלה"ה, שכל החברים שלו שלמדו וקיבלו מרבינו מרן דודו רבינו צבי מזודיטשוב, והראש מן התלמידים וחברו של אמור"ר זלה"ה היה הרב הקדוש רבי יהודה צבי זלה"ה מזודיטשוב אבד"ק ראזיזל בעל המחבר 'עמוד התורה' וספר 'דעת קדושים', שכולם פה אחד היו מקובלים מרבינו רבינו דודי ר' צבי מזודיטשוב, שלא לעיין ולא להשגיח בשום ספר של סתרי תורה אלא דייקא הוא ולא אחר בכתבי מרן הרח"ו זלה"ה ולא בשאר כתבים של תלמידי האר"י זלה"ה, וכן כתב רבינו דודי ר' צבי מזודיטשוב בעצמו בספרו 'פרי קודש הלולים' בהתחלה של ספר הנ"ל...

'דרך הקודש' אות נב

אין ללמוד כתבי האר"י וכתבי הרמ"ק יחד

הזהיר לי אמור"ר זלה"ה שלא אלמוד ביחד כתבי הרמ"ק זלה"ה עם כתבי מרן האר"י זלה"ה, רק בעת שאלמוד בכתבי מרן האר"י זלה"ה בכל עת ההוא לא אלמוד בכתבי הרמ"ק זלה"ה, כי זה הוא עמוד בפני עצמו וזה בפני עצמו, ואם לומדים בזמן אחד אזי נתערב דעתו בזה ובוהו ולא יוכל לעמוד דעתו על מקום קו השוה, אבל בכתבי רבינו ר' מנחם עזריא [מפאנו] רשאי ללמוד בכל עת שירצה.

'דרך הקודש' אות נב

לחברייא באד"ר (נשא קכו): עד אימתי נתיב בקיימא אחד סמכא של נגלות התורה ע"ש, לפי שיומין של אדם זעירין ומרי דחובה דחיק.

'דרך הקודש' אות מז

ללמוד דייקא בכתבי וספרי מרן האר"י

אעפ"י שיש כמה וכמה אנשים שמתיראים לנפשם לעסוק ב'עץ חיים' 'פרי עץ חיים' ליקוטי תורה' שמונה שערים, אלא שמספיקים בלימוד הסידור הנתייחד על כוונת האר"י זלה"ה, והוא שיראים שלא יעלה עליהם איזה התגברות הרע מהחיצונים, ולא יהיה להם ח"ו כל כך כח להתגבר עליהם, דעו אחי אל תפחדו כלל ואל תשגיחו על אלו דמיונות ומחשבות זרות של יצר הרע, כי היצר הרע יודע אם תעסוק בסתרי תורה באמת לבבך בקדושה ובטהרה, אז יהיה בודאי ממחצדי חקלא, ותעלה בכל יום יותר למדריגות קדושות.

'דרך הקודש' אות מז

הלימוד מביא ליראה עלאה דקדושה

דעו אחי ורעי, שצריך כל אחד להמשיך עליו יראת השי"ת, והוא דייקא מתוך למוך בסתרי תורה, כי לימוד הזה מביא אותך ליראה עלאה דקדושה, ומכש"כ ליראה תתאה, וכן לאהבת הבורא ב"ה, מתוך שאתה רואה בלימודך כמה עולמות אלפים רבבות בכל עולם ועולם יש פרטי עולמות בלי שיעור וקץ וערך, ובהם כמה אלפים ורבבות מלאכים מלאכי השרת ושרפים ואופנים וחיות הקודש לאלפים ורבבות בלי שיעור וקץ וערך, וכולם עומדים באימה ובריאה לעשות רצון קונינו יתברך שמו ויתהלל, כנודע מדברי זהר הקדוש (הקדמה יא): שאמר בגין דאיהו יתברך שמו רב ושליט עיקרא ושרשא דכל עלמין, כלהו כלא חשיבין קמיה. וכל מלאך ושרף ואופן וחיה אינו מכיר לעולם מעלות וגדלות חברו, שהוא גדול ממנו בכמה פרסאות, כל אחד כפי גדלו, כנוצר גם כן בדברי רז"ל ובוזר הקדוש.

'דרך הקודש' אות מט

אל תלך בסתרי תורה בדרך חקירה ח"ו

הנה אחי אחי, עוד הוי זהיר מאד שאל תלך בסתרי תורה בדרך חקירה ח"ו, כי בקל יכול לבוא מזה למינות ואפקורסית גדול ממש, כמו שהזהירו רז"ל (חגיגה יא): כל המסתכל בארבעה דברים, מה למעלה ומה למטה מה לפניו ומה לאחור, ראוי לו שלא בא לעולם ע"ש. ועוד כי בדרך העוקל הזה מוכרח הוא לצייר לפניו איזה פרצוף, והיכן הוא, ומה הוא, ומי הוא, ואיזה הוא, ובאיזה מראה הוא, שזהו מינות ואפקורסית ממש, כי מרן האר"י זלה"ה הזהיר לצייר אפילו איזה גוון, כמו שהביא הרב הקדוש 'מקדש מלך' זצ"ל בהקדמתו ע"ש.

'דרך הקודש' אות נא

כלל גדול בתורת אמת שכתבי מרן האר"י לבד אינו מוזיק כלל

הנה אחי אחי אהובי לי ביותר, יש אנשים בני דעות שונים שאינם רוצים להדביק נשמתם בסתרי תורה כלל, כי חושבים שמא יתענושו בדבר ההוא, להוי ידוע כלל גדול בתורת אמת שכתבי מרן האר"י לבד אינו מוזיק כלל, כי מי שלומד מכתבי מרן האר"י זלה"ה לבד הוא הולך בטח בדרך הישר, וכן אם הלומד בה אין לו שום גדלות ורמות רוח, בודאי כמעט אפילו אם הוא ח"ו חוטא גדול ועושה תשובה שלימה לבב נשבר

כל הלומד בסודות התורה יטעום בעצמו טעם מתוק

וכל הלומד כתבי מרן האר"י זלה"ה ועמו דברי זהר הקדוש, והוא על ידי פרושים על הזהר שמיוסדים דייקא דייקא על ידי הקדמת האר"י זלה"ה, איש הזה שלומד כך יטעום בעצמו טעם מתוק, עד שידע שלא נמצא בעולם חכמה עמיקא כחכמת עמקי סתרי תורה, שעל זה בודאי אמר דוד המלך (תהלים יח -יא) 'תורת ה' תמימה משיבת נפש', 'עדות ה' נאמנה מחכימת פתי', 'פקודי ה' ישרים משמחי לב', 'מצות ה' ברה מאירת עינים', 'יראת ה' טהורה עומדת לעד', 'משפטי ה' אמת צדקו יחדו', 'הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים'...

ובפרט בגלות האחרון הזה בודאי נאמר על אלו שלומדים בסתרי תורה 'לולי תורתך שעשעי אבדת' ח"ו 'בעניי', כנודע למשכיל דקדושה.

'דרך הקודש' אות מא

אין עיקר חשיבות לפני הקב"ה אלא סתרי תורה

ודע אחי אחי, שכל מי שיש בו אפילו מקצת ריח תורה מחויב הוא ללמוד בסתרי תורה, ומכל שכן תלמיד חכם, כדי שלא יעול בכסופא לעלמא דאתי כנודע מזהר הקדוש, כי שם הוא רק עולמות רותניים כמו סתרי תורה, ולא נמצא שם ח"ו שום גשמיות כהיום, כשבת תלמידי חכם בנגלות התורה לבד הוא יושב שם, כגר וכאלם לא יפתח פיו, אף על פי שיש שם גם כן כמה מתיבתות של נגלות התורה, אף על פי כן אין עיקר חשיבות לפני הקב"ה אלא סתרי תורה.

'דרך הקודש' אות מה

הלימוד בסתרי תורה מביא שפלות ועניויות

הנה דע אחי אחי הנעים לי ביותר, שדייקא מי שלומד בסתרי תורה הוא יודע בבירור עד היכן צריך להיות עניו ושפל.

'דרך הקודש' אות מו

הלימוד בסתרי תורה מביא לאחזות ודבקות בהשי"ת

ועוד עיקר ידיעות האחזות ודבקות אינו בא לאדם אלא על ידי לימוד בסתרי תורה, לפי שרואה עד היכן גדולת יוצר בראשית, אף על פי שיכול לראות מנגלות התורה גם כן גדולת יוצר בראשית, כמו שכתב הרמב"ם זלה"ה, אבל זה אינו אלא על ידי גשמיות של עולם הזה, כמה שברא הקב"ה כמה מיני בריות אין שיעור וערך וקץ, כמו שכתב רבינו מרן הרמב"ם זלה"ה בהלכות יסודי תורה (פ"ב ה"ב) ע"ש, אבל לראות גדולת יוצר בראשית על ידי לימוד סתרי תורה שכמה עולמות רוחניים יש למעלה מעולם העשיה הזה אלף אלפי אלפים רבי רבבות אין שיעור וקץ וערך, כמו שכתב מרן האר"י זלה"ה בע"ח (שער אצילות בקיצור פ"א)...

'דרך הקודש' אות מו

מי שאינו עוסק באור תורת הנסתר לא ראה אור חיות רוחני מימיו

הנה אחי ורעי אנשי לבב בעלי נפש דקדושה, אחרי אשר הודיע לנו ה' על ידי קדושה ה' מרן האר"י זלה"ה, והראה לנו מבוא שער דרך פתחי חכמת אמת, לזה חזקו וראו ודעו לעסוק בתורת חכמת אמת של מרן האר"י זלה"ה, כי מי שאינו עוסק באור תורתו לא ראה אור חיות רוחני מימיו, ואם לא עכשיו בגילגול של דור הזה אימתי, כמו שאמר רבי שמעון בר יוחאי ע"ה

זקן ביתו

הקדמות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א על הספר

ישמחו השמים ותגל הארץ בהגלות נגלות ספר הקדוש 'זקן ביתו' על מסכת אבות, שחברו אא"ז אא"ק שר בית הזוהר, הגה"ק מוריני רבי אליעזר צבי סאפרין מקאמרנא זצוקל"ה, בן אא"ז רבינו הקדוש רשכבה"ג מוריני רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרנא זצוקל"ה בעל 'היכל הברכה' זיע"א.

ספר זה נדפס בהידור רב והוגה בהגהה מדיקות מאוד נעלה כדי לתת לבני ישראל ספר מושלם כלי מפואר כדי שיוכלו בני ישראל להנות ממנו בעונג רב, בהיותו לכול בחלקי התורה מנגלה ומנסתר ובחסידות, ממעיני קדוש ישראל הבעש"ט זיע"א, דהאי מאן דבעי למיהוי חסיד לקיים מילי דאבות (ב"ק ל ע"א).

הנה זכה רבינו המחבר בימיו להיות יחיד מיתר הרפאים שרפי מעלה מהמשפחה הרוממה קאמרנא וזידיטשוב, כידוע שאחרי פטירת רבינו הגדול מוריני רבי צבי הירש מזידיטשוב זצוקלה"ה, ב"א תמוז תקצ"א, התחיל להנהיג עדה אא"ז רבינו הקדוש מוריני רבי מהרי"א מקאמרנא זיע"א על מקום הרבנות של אביו בקאמרנא, אולם בזידיטשוב המשיך אחיו הרה"ק רבי ישכר בעריש זצוק"ל ולא ארכו הימים ונפטר כעשרה חדשים אח"כ ביום ב' דשבועות תקצ"ב, ואז נתקבל אחרי הרה"ק רבי משה מסאמבור זצוקל"ה שנפטר ו' אייר ת"ר, ואחרי כשתים עשרה שנה בשנת תרי"ב בערך נתקבל הרה"ק מהרי"א מזידיטשוב זצוק"ל על מקומו עד שנפטר ביום ט' סיון תרל"ג, ורבינו הקדוש מוריני מהרי"א מקאמרנא זצוק"ל נפטר ב' אייר תרל"ד, ואז נתקבל רבינו הקדוש המחבר להמשיך השלשלת, והרבה מחסידי זידיטשוב הסתופפו בצילו, ואפילו הרה"ק האמרי יוסף' מספינקא זצוק"ל שהיה מגדולי תלמידי הרה"ק מהרי"א מזידיטשוב זצוק"ל, בא להניח תפילין אצל רבינו לבנו הרה"ק החקל יצחק' מספינקא זצוק"ל, בהיותו היחיד שנשאר במסורת המשפחה הרוממה.

ומצינו שרבינו המחבר נתן שבח והודאה להש"ת על שהכניסו להמשפחה הרוממה הזו, וזלה"ק בספרו 'בן ביתי' על תהלים (סו ה), על פסוק ה' מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי, שכתב דפסוק זה נשאלתי ביום ההילולא של רבינו דודי איש אלקים קדוש יאמר לו רבינו צבי מזידיטשוב זלה"ה, ופרשתי בפסוק זה לכבודו של רבינו דודי זלה"ה, וידוע שכל כוחו של רבינו

דודי א"א זלה"ה היה ברזי תורה, והוא היה ראש וראשון שלמד לתלמידיו שכל ימיהם יעסקו ברזי תורה כמו שכתב הוא בעצמו בספרו 'עשה טוב' ע"ש, ואחרי היה מתנהג רבינו דודי ר' משה מסאמבור ג"כ ברזי תורה, ואחרינו בנו הרב הקדוש איש אלקים חכם הרזים ר' יהודה צבי זלה"ה מראזלי וכו', ואחריהם היו הני תרי קדושי עליונים היינו האחד אאמו"ר איש אלקים מו"ה יצחק אייזיק יהודה יחיאל זלה"ה מקאמרנא, והשני מו"ר רבינו הרב הקדוש ר' יצחק אייזיק מזידיטשוב זלה"ה, שכל ימיהם היו כל עבודתם בעבודת הבורא ב"ה ביחודים ושמות הקדושים ובחידושי רזי תורה וכו', ואחריהם אתפלל ואבקש ואתחנן לפני הש"ת שלא אבוש מאבותי הקדושים שיריך אותי ג"כ כל מי ברזי התורה וכו', ואתה הקב"ה תומך גורלי שנתת נשמתי במשפחה זו שהם רשאים לגלות מצפוני רזי התורה הקדושה וכו' ע"ש.

וגם אביו רבינו הקדוש מהרי"א מקאמרנא זיע"א הכליל את רבינו המחבר בתוך האילן הקדוש שהוא שיעור קומה של המשפחה הרוממה, ושהוא יסוד האילן, וז"ל רבינו המחבר במגילת סתרים שלו: שמעתי מאאמו"ר זלה"ה שרבינו צבי מזידיטשוב היה בחינת חסד, ורבינו דודי ר' משה [מסאמבור] היה בחינת גבורה, והרב הגאון ר' יהודה צבי מראזדיל היה בחינת תפארת, ואאמו"ר זלה"ה והרב הגאון ר' יצחק אייזיק מזידיטשוב היו בחינת נצח והוד, ושאר המדות יהיו אצל.

ועיין בהקדמת ספר 'בן ביתי' על התורה שכתב בן המחבר הרה"ק מנחם מאניש זצלק"ה מה שאמר רבינו המחבר לפני פטירתו בכ"ד אייר תרנ"ח, שהוא בחינת יסוד ע"ש. וכן אמר לפני פטירתו, שמי שלא הכיר אותי בזה העולם, כשישמע מפטירתי יתלוש בשערו מחמת צערו (אבדת הפר"ח דף ט ע"ב).

וממנו יצאו ארבע נהרות ואורות להאיר פני תבל כל אחד במקומו האיר פני המזרח, ארבעת בניו, ה"ה הגה"ק רבי מנחם מאניש זיע"א, והגה"ק אא"ז רבי אברהם מרדכי זיע"א, והגה"ק רבי יעקב משה זיע"א, והגה"ק רבי פינחס נתן זיע"א. ואחר שעלה הכורת על המשפחה במלחמת עולם השניה בעוה"ר, נשאר בהשגחה פרטית אחד יחיד ומיוחד מהשלשלת הקדוש, ה"ה אא"ז הגה"ק מוה"ר רבי חיים יעקב זיע"א זצוק"ל בעל מחבר ספרי 'פרי חיים', בן הרה"ק רבי אברהם מרדכי זצלה"ה. וכהבטחת רבינו הקדוש מהרי"א מקאמרנא זיע"א, 'פון מיר וועט בליבען השלשלת ביז משיח וועט קומען', ויש לציין שרבינו מהר"י זצלה"ה נפטר בערב שבועות תשכ"ט שהוא ספירת מלכות שבמלכות, שהוא השלים העשר ספירות של האילן הקדוש שיעור הקומה של המשפחה הרוממה בספירת המלכות, וזכה להיות ממשיך השלשלת הקדושה, וממנו יתד וממנו פינה בהמשך שלשלת מלכות קאמרנא עד ביאת גוצ"א.

ושמעתי מכ"ק אבי הגאון הקדוש מוריני רבי שלום זצלק"ה בעמ"ח 'מעשה שלום', שאחרי חתונתו של רבינו המחבר הלך להסתופף בצילו של הרה"ק מהרי"מ מפרמישלאן זיע"א, ובא אליו לשב"ק ולא הגיד מיהו, ובש"ק בעת קריאת התורה קרא אותו הרה"ק מפרמישלאן זיע"א יעמוד מוריני אליעזר צבי בן מוריני יצחק אייזיק, וקרא אותו להוספה הראשונה והמשיך לקראות עוד סוף הפרשה, שלא כדרכו, ואמר לו אנחנו יודעים מי אתם, וביום ראשון שבא לקבל פרידה ממנו, אמר לו הרה"ק מפרמישלאן זיע"א בא ואספר לך מעשה וסיפר לו מעשה, ואח"כ היה נראה להרה"ק מפרמישלאן של הבין המעשה וסיפר לו עוד פעם המעשה, וענה רבינו המחבר שכבר הבין בפעם הראשונה, והנה אחרי זמן רב קרה שרבינו המחבר התעלף וחשבו העומדים מסביבו שנפטר, וכבר השכיבו אותו על הארץ והדליקו נרות, ואח"כ התעורר ואמר שבהמעשה שסיפר לו הרה"ק מפרמישלאן ידע שלא הגיע עוד זמנו ליפטר מן העולם, זיע"א.

ואני תפילה שאזכה להמשיך ולילך בדרך אבותי הקדושים זיע"א בבנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות על דרך אבותי הקדושים עד ביאת גוצ"א, ויקוים בנו מה שכתב רבינו הגאון הקדוש רבי יצחק אייזיק זיע"א בספרו הקדוש 'נוצר חסד' על אבות (פ"ז מ"ט) וזלה"ק: וכן שפע הצדיק אינו פוסקת ממנו ומזרעו, כי הוא מעיין היוצא מבית קודש הקדשים צמח צדיק ומתחתיו יצמח.

שימוש צדיקים

מאמר על רבותיו של רבינו הגאון הקדוש שר בית הזוהר רבי אליעזר צבי קאמרנא זיע"א בעל הדמשק אליעזר ששמש אותם וינק מהם דרכי עבודה וזרה ל"ט למטמוני"ם נצה שביסוד כ"ד אייר תרנ"ה

רבינו הגאון הקדוש שר בית הזוהר רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א נולד ביום כ"ה שבט תקס"ח, לאביו הרה"ק רבי אלכסנדר סנדר אב"ד קאמרנא זיע"א בעל הזכרון דברים, תלמידו וממשיך דרכו של רבו המובהק רבינו הגאון הקדוש שר בית הזוהר צבי הירש מזידיטשוב זיע"א בעל הצבי לצדיק, אחר הסתלקות רבו ביום י"א תמוז תקצ"א התחיל להנהיג את עדת החסידים במקום מגוריו אביו בעיר קאמרנא, שמו הגדול מיום ליום נתפרסם על פני תבל, ואלפים הסתופפו בצילו ונהנו מאורו הגדול, ביום עשירי לחודש אייר כ"ד למטמוני"ם נצה שבנצח תרל"ד עלתה נשמתו בסערה השמימה, ונטמן בעיר ממלכתו קאמרנא. השאיר אחריו חיבוריו המפורסמים בעולם התורה החסידות והקבלה, **היכל הברכה, אוצר החיים, שלחן הטהור, נתיב מצותיך, מעשה אורג, פני זקן, נוצר חסד, עצי עדן, זוהר ח', עשירית האיפה.**

הכללים פ"א 'כשעלה ברצונו יתברך שמו לברוא את העולם, כדי להיטיב לברואיו, ויכירו גדלותו, ויזכו להיות מרכבה להדבק בו יתברך, האציל נקודה אחת הכלולה מעשר' ע"ש, אבל זו"נ יצאו כביכול כל אחד העשר ספירות, והקושיא והלא במאמר אחד יכול להבראות, ולמה בראם בעשר ספירות קדושות נפרדות בשמותם, אלא כדי להפרע מן הרשעים, **ושמעתי מאדוני אבי מורי ורבי מובהק רבינו יצחק יהודה יחיאל זלה"ה**, מלת להפרע הוא לשון פרעון, וכך נב. ג"כ מאמר"ר בעץ חיים שלו, כלומר, לזה הם עשר ספירות נפרדות בשמותם, כדי שיכולין הרעים לבוא לידי פרעון כשעושיין תשובה שלימה וכו', ע"ש.

ילקוט מהרי"א

רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זיע"א נולד ביום בשנת תקס"ה לאביו רבי יששכר בעריש מזידיטשוב זיע"א, תלמיד דודו רבינו הגאון הקדוש שר בית הזוהר צבי הירש מזידיטשוב זיע"א בעל הצבי לצדיק, אחר הסתלקות בן דודו רבי יהודה צבי מאזולא זיע"א בעל הדעת קדושים מ"מ אביו הרה"ק רבי משה מסאמבור זיע"א בעל התפלה למשה ביום ז' מר חשוון תר"ח, נתעטר בכתר ההנהגה והנהיג בעיר אביו עיר זידיטשוב, רבים השכימו לפתחו ונהנו מאור תורתו ועבודתו, עלתה נשמתו בסערה השמימה ביום ט' סיון תרל"ג, ונטמן בעיר ממלכתו זידיטשוב השאיר אחריו חיבוריו ספרו ילקוט מהרי"א על התורה ומדרש רבה וילקוט שמעוני.

רבינו הקדוש בעל ההילולא נסע להסתופף אצלו עוד בחיי אביו לקנות ממנו מדרכיו בעבודת השם, כמה וכמה פעמים מזכירו בספריו הקדושים ומביא מנועים תורותיו, גם השתדך עמו כשבנו הגדול רבי מנחם מאניש לקח לאשה את הרבנית מרת רחל פעריל בתו של הרה"צ רבי ישראל יוסף לאבין זצ"ל בנו של הרה"ק רבי נפתלי הירצקא לאבין זצ"ל חתנו של רבינו הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב בעל הצבי לצדיק זיע"א, הרה"צ רבי ישראל יוסף היה חתנו שבעת שנוולד בנו השלישי רבי יעקב משה בא רבי יצחק אייזיק במיוחד מזידיטשוב לשמש כסנדק בהפטירו שבברכתו זכתה הרבנית מרת חנה שרה להיות מחברתו הטהורה של רבי אליעזר צבי, אחרי שהחיה את נפשו בעת שהיה עני ואביון על אם הדרך, והבטיח לה שתזכה לבעל תלמיד חכם צדיק וקדוש ממשפחתו, ואכן זכתה והשתדכה עם רבינו בעל ההילולא, ונולד לה ארבעת בניה הקדושים.

בספר שלשלת קאמרנא מובא: שפעם אחת היה רבינו הקדוש בעל ההילולא על שבת קודש בזידיטשוב בצל רבי יצחק אייזיק, באמצע סעודת צפרא דשבתא ביום השבת קודש, התלהב רבי יצחק אייזיק ואמר בזה"ל: הה הה מימי הבעל שם טוב לא היה רבי כמוני, אחר

קודש, ובאתי לשם יום ג', ואור ליום ו' ערב שבת קודש קודם עלות השחר שלח אצלי לאכסניא שלי שאבוא תיכף ומיד לעמוד לפניו, וכשבאתי שאל אותי אתה לומד סתרי תורה כתבי מרן האר"י זלה"ה, והשבתי לו לאו, ואמר לי למה, ואמרתי לו כי שמעתי מכמה חסידים יראי השם שאין ללמוד ספרי קבלה בלי רבי ומורה, ואין לי רבי ומורה יותר ממך, והייתי אז כבן שלושים, וכשמע ממני זאת אמר לי טוב דברת ואמת אתך, ותיכף ומיד אמר לי מהיום והלאה אלמוד עמך בכל אור הבקר קודם תפילת שחרית, ואמר לי שב ואני אלמד עמך תיכף ומיד, ופתח ספר עץ החיים שער הכללים פ"א והתחיל ללמוד, ואמר לי דבר אתה גם כן עמי, והתחלנו שנינו לומר 'כשעלה ברצונו יתברך לברוא את העולם, כדי להיטיב לברואיו ויכירו גדלותו, ויזכו להיות מרכבה להדביק בו יתברך', עד כאן למד עמי ולא יותר, ואמר לי אז דע כי שער הכללים הזה הוא כלל לכל כתבי מרן האר"י זלה"ה של עץ חיים, א"כ מן הראוי להתחיל בשער עגולים ויושר ואחר שאלמוד עמך כל ספר הקדוש ע"ח, אח"כ אלמוד עמך שער הכללים גם כן, ואמר לי עתה אין לי כח יותר ללמוד עמך רק אי"ה ביום מחר שאקרא אותך באור הבקר אז התחיל ללמוד עמך בשער הנ"ל, ואלמוד עמך כסדר כל עץ חיים, ואמר לי שאלך לאכסניא שלי והלכתי, ומאז והלאה לא דיבר עמי שום דיבור מזה העניין, והיה לי עגמת נפש גדול מזה שלא הזכיר מזה שום דיבור מה שאמר לי בעיר סאמבור, ונתעכב זאת לערך תשעה חדשים והיה לי גודל עגמת נפש אז יותר, ואחר תשעה חדשים עלה בלבי חמידא דאורייתא של תורת אמת שאלמוד מכאן ולהלאה בעצמי, ואמרתי בלבי לפני הקב"ה אתה עזרת לאמר"ר, וכן לאמר"ר זקיני זלה"ה שלמדו בכתבי האר"י זלה"ה, כמו כן אתה אבינו שבשמים אבקש ואתחנן שתעזור לי גם כן, ובאותו יום שהתחלתי ללמוד היה בהשגחת הבורא ב"ה שבא איש אחד והביא לי ספר עץ חיים ישן מה שלמד בו אדוני אבי זקיני הרב הקדוש הגאון רבי אלכסנדר זלה"ה אב"ד דכאן, וכן אאמר"ר זלה"ה למד גם כן בעץ חיים זה בימי נעוריו, וראיתי שהוא בהשגחת האין סוף ב"ה שאלמוד בכתבי מרן האר"י זלה"ה ובזוהר הקדוש.

ועיין בספרו בן ביתי על התורה פרשת יתרו שמביא ביאור מאביו הקדוש מה שלמד עמו פעם הראשונה, וז"ל: איתא בעץ חיים שער

רבינו הקדוש בעל ההילולא - רבו המובהק הוא ניהו אביו אשר למד עמו והכניסו תחת כנפי השכינה עולם התורה והחסידות והקבלה, והעביר לו את מסורת החסידות מה שינק מרבותיו המובהקים עד למרן רבינו אור שבעת הימים רבי ישראל בעל שם טוב זיע"א, בכל ספריו הרבים מביא הרבה מאמרים עובדות והנהגות ממה שינק וראה בצל אביו הגדול, וכן מפרש ומוסיף ומלבן מתורת אביו הגדול בספריו הרבים.

ספר"ק 'עץ חיים' עם התימת יד קדשו

ונביא כאן מה שכותב בהקדמת ספרו אור עיניים וז"ל: אחי ורעי האוהבים לי ביותר, דעו שאפילו לימוד קבלה סתרי תורה לא התחלתי בעצמי ללמוד, אלא פעם אחת היה מבקש אאמר"ר זלה"ה להיות מסתופף בעיר סאמבור על שבת קודש, ואחר השבת היו מבקשים ממנו אנשי עיר הנ"ל שישבות שם עוד שבת אחד, והסכים עמם, וכשראה שנשאר שם עוד שבת אחד, שלח אגרת אצלי שאבוא לשם על שבת

פרטית לכל ישראל, ומכ"ש לשכינה הקדושה, ע"כ שמעתי ממנו, והבן.

צמח דוד

רבי דוד מדינוב נולד בשנת תקס"ד לאביו רבי **צבי אלימלך מדינוב** בעל **הבני יששכר** זי"ע, תלמידו של אביו וממלא מקומו ברבנות דינוב, רבים נסעו להסתופף בצילו וליהנות מאורו הגדול, עלתה נשמתו בסערה השמימה ביום י"ט אדר תרל"ד, ונטמן באוהל אביו בעיר דינוב, נדפס מעט מזעיר מתורתו בספר בשם **צמח דוד**

כ"ק מרן רבינו שליט"א מעתיר על הציון הקדוש בקאמרנא

רבינו הקדוש בעל ההילולא נסע להסתופף בצילו עוד בחיי אביו, והחשיב עצמו לתלמידו המובהק, בספר שלשלת קאמרנא מובא שפעם אחת היה אצלו על שבת קודש לפני חג השבועות, ורבינו הקדוש אמר למשמשו שברצונו להיות על שבת קודש בדינוב, אבל שלא ידעו מי הוא, על כן באכסניא יתנהגו כשני אנשים שאין מכירין זה את זה ולא ישמש אותו, ואם ישאלו אותו מאין הוא, ישיב מן ישוב הסמוך ללבוב, והוא יאמר מן ישוב הסמוך לגרידייג, וכן עשו ולא ידע שום מאן דהוא מי הם, ויען שרבינו היה לו הדרת פנים ע"כ קראו אותו להוספה הראשונה, וכששאלו אותו לשמו אמר 'אליעזר צבי בן יצחק אייזיק', בלי הוספת רבי ומורה מורנו, אך רבי דוד אמר לשמש שיקרא אותו 'מורה מורינו אליעזר צבי בן מורה מורינו יצחק אייזיק', וקרא לו את כל הפרשה עד הסוף, אע"פ שהיה מנהגו לעשות הרבה הוספות, וכן במי שברך אחר הקריאה חזר כנ"ל וקרא לפניו 'מורה מורינו אליעזר צבי בן מורה מורינו יצחק אייזיק', אחר התפילה קרא אותו לקידוש בביתו, ואמר לו יונגערמאן יודע אני מי אתה וכן מי אתה, מילא על כבודך אתה יכול למחול, אבל מה עם כבוד אביך, והסכים בלבו שרבי דוד הוא בעל רוח הקודש, ונסע אליו על עוד שבת קודש שנית, וכל ימיו התחרט על שלא נסע אליו לשבת שלישי ג"כ, בעת שנפרד סיפר לו רבי דוד סיפור, ואמר לו הרי אתה תהיה מנהיג בישראל, הסיפור

ואמר שבעת שבא לגור בעיר הזאת עלה דג 'הכט', והוא דג משובח בנהר הסמוך לכאן, ועד עתה שהגיע רבינו הקדוש על שבת קודש לא עלה בנהר הדג הזה, ורק לכבוד הצדיק מקאמרנא עלה בשבת זאת בפעם השנייה הדג 'הכט' המשובח הזה, וכן ידוע שנתן לו לילך בבגדי לבן בכל משך יום השבת קודש, והשיבו לימינו ואכל עמו יחד, וכבדו יותר ממה שכיבד לשאר גדולים וצדיקים שבאו לחסות אצלו, כן השתדך עמו כשבנו רבי **פנחס נתן** היה חתן רבי **נפתלי חיים הורביץ** בן רבי **מאיר מדזיקוב** בעל **האמרי נועם** חתנו של רבי **משה** בן רבי **מרדכי דוד מדומברוא** חתן רבי **חיים מצאנז**.

בהקדמת הספר אור עינים כתב רבינו בעל ההילולא, בזה"ל: ואחרי פטירת אדוני אבי מורי ורבי זלה"ה הייתי מסתופף בצל קדשו של מחותני הרב הגאון הקדוש איש קדוש אלקים מו"ה חיים הלברשטאם זלה"ה מסאנז, ושמע מאנשי שלומינו שיש תחת ידי חיבור כזה [אור עינים] ושלח להראות לפניו חיבור הזה, והיה מעיין בו בלילה אור ליום ב' פר' וירא שנת תרל"ו לפ"ק, וביום ב' אחר התפילה נטלתי ממנו רשות ליסע לביתי לשלום, ואמר לי: עיינתי בספרכם וראיתי כמה דברים נחמדים הנצרכים לבעלי נפש דקדושה, ואבקש מכם להדפיס זה הספר בקרוב כי העולם צריך לו.

קדושת אליעזר

רבי אליעזר מדזיקוב נולד לאביו רבי **נפתלי צבי מראפשיץ** זי"ע, אחר הסתלקות אביו קיבל את רבנות העיר דזיקוב, ורבים הסתופפו בצילו, והיה לחד מגדולי ממשיכי דרך החסידות בדורו, עלתה נשמתו בסערה השמימה ביום ג' חשוון תרכ"א, ונטמן בעיר ממלכתו דזיקוב.

רבינו הקדוש בעל ההילולא נסע כמה פעמים להסתופף בצילו בחיי אביו, ומסופר שפעם אחת כשהיה אצלו על שבת פרשת נשא, שבת שלאחר שבועות, כשחזר שאל אותו אביו מה ראה בדזיקוב, אמר: שיותר מהכול מצא לו חן בעיני את הצדיק הצעיר, הוא ניהו בנו הצעיר רבי **מאיר מדזיקוב** בעל **האמרי נועם**, ואמר לו אביו: רואה אני שמבין אתה טוב על צדיקים ולא לחינם הייתה נסיעתך. כן השתדך עמו שבנו רבי **פנחס נתן** היה חתן בזו"ר רבי **נפתלי חיים הורביץ** בן רבי **מאיר מדזיקוב** בעל **האמרי נועם** מ"מ אביו רבי **אליעזר מדזיקוב**, ובזו"ר חתן רבי **יהושע מדזיקוב** בעל **העטרת ישועה** בן רבי **מאיר מדזיקוב** בעל **האמרי נועם** מ"מ אביו רבי **אליעזר מדזיקוב**.

בספרו הקדוש בן ביתי מביא רבינו דבר תורה ששמע מרבי אליעזר, זו"ל: ובכל ארץ אחוזתכם, כלומר **שמעתי מהרב הקדוש מוה' אליעזר מזיקיף זלה"ה** שדרש ג"כ על פסוק זה, ואמר, 'ובכל' שהוא צדיק הדור, 'ארץ' שהוא בחינת ארציות בשפלות ברוח באמת, 'אחוזתכם' של ישראל הנדבקים באחיה גמורה, בצדיק בדור השפל באמת, אז בודאי גאולה תתנו לארץ, היינו גאולה

הסעודה אמר בנו הצדיק רבי אליהו לאחיו הצדיקים, הנה אבינו הקדוש אמר איזו דיבורים וגם בנו של הרבי מקאמרנא שמע, וכאשר יבוא לביתו ויספר לפני חסידים שלהם יוכל ח"ו להוליד מזה דבר לא נאה, לכן כדאי לדבר עם אבינו על זה, בנן של קדושים אלו אמרו זאת לאביהם, אמר רבי יצחק אייזיק: אם כן צריכים לתרץ זאת, קראו הנה את בן הרבי מקאמרנא. כאשר בא רבינו לפני רבי יצחק אייזיק ישב עם בניו הקדושים על השולחן והמשמש מזוג כוסות יין לכל אחד וברכו לחיים, אמר רבי יצחק אייזיק, קאמרנער רבי'ס זוהן, מיר זענין געווען ביים טיש געהיבן, האבין מיר זיך אויס געדריקט אגעהויב ווארט, וויל מיר זיך פאר אייך פארענפערן, השיב לו רבינו הקדוש ואמר: עס איז מיר נישט גאר נישט קשה. שאל אותו רבי יצחק אייזיק מדוע לא קשה לכם, השיב לו רבינו הקדוש ואמר מובא בספרים הקדושים שלבו של צדיק נשבר כמו מטה, ולכן ירא בנפשו שלא יפול ח"ו לעצבות, מה הוא עושה, מתרומם בפיו ואומר כי הוא גדול מכל אבותיו ורבותיו, וזהו פירוש הפסוק 'למטה' אם הוא נשבר כמו מטה 'למשפחותיו ולבית אביו'. וכאשר שמע זאת רבי יצחק אייזיק, נשק לו על מצחו ואמר דאס האבן מיר געמיינט.

דברי חיים

רבי חיים מצאנז נולד בשנת תקנ"ז לאביו רבי אריה לייביש הלברשטאם מטריניגאד, הסתופף בצל רבי יעקב יצחק החוזה מלובלין זי"ע, ורבו המובהק היה רבי נפתלי צבי מראפשיץ זי"ע, משנת תקפ"ח נבחר לרבה של העיר צאנז והיה מגדולי פוסקי וצדיקי דורו, רבים וגדולים הסתופפו בצילו, עלתה נשמתו בסערה השמימה ביום כ"ה ניסן תרל"ו, ונטמן בעיר ממלכתו צאנז, השאיר אחריו ספריו **דברי חיים** על התורה שר"ת ומקואות.

רבינו הקדוש בעל ההילולא הסתופף בצילו עוד בחיי אביו ונסע פעם אחת אליו לחג השבועות, כשחזר שאלו אותו אביו מה ראה

בצאנז, אמר שראה תורה וגדולה במקום אחד, ונהנה מתשובתו. כן נסע להסתופף אצלו כמה וכמה פעמים, ובייחוד אחר הסתלקות אביו, כמו שידוע כשהגיע לשם על שבת קודש כיבדו רבי חיים מצאנז בכבוד גדול, אע"פ שרבינו היה צעיר לימים, ורבי חיים מצאנז היה כבר זקן מופלג,

תולדותיו

בשנת תק"ץ בעיר סאמבור שבגאליציע הסמוכה לקאמרנא ירדה לעולם נשמתו הטהורה של מרן רבינו, בן לאביו מרן רבינו הגה"ק איש האלוקים רבי יצחק **אייזיק מקאמרנא** זי"ע בעל **ההיכל הברכה**, ולאמו הרבנית הצדקנית מרת **גיטל** בת הגה"ק רבי **אברהם מרדכי מפינטשוב** זי"ע, מרן רבינו משנות נעוריו התגבר כארי לעשות רצון אביו שבשמים ולמד תורה מתוך הדחק ושקד על תלמודו וימס ולילה ולא פסיק פומיה מגירסא והיה לו שיעורין בש"ס ופוסקים ורמב"ם, ולמד וקיבל הרבה מאביו בין בנגלות התורה וביוחד בתורת הנסתר, ויגע ממש מתוך הדחק אשר זכה לגדול לאילן רברבא בישראל. חוץ ממה שקיבל מאביו הקדוש הסתופף בצילם של רבותיו רבי **יצחק אייזיק מזידטשוב** רבי **אליעזר מזד"קוב** ורבי **דוד מדינוב** ורבי **מאיר מפרימשלאן** ורבי **חיים מצאנז** ועוד.

ביום השב"ק ח' אייר תרל"ד שני ימים קודם פטירת מרן רבינו הגאון הקדוש איש האלוקים רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל מקאמרנא זי"ע, קרא רבינו המהרי"א להרבנית מרת גיטל, ואמרה לה: הנה בנינו רבי אליעזר צבי ישב על כסאי, והוא ראוי למלאות את מקומי בהמשכת השולשלתא קדישא, והלביש אותו בבגד לבן כמנהג תלמידי מרן רבינו אור שבעת הימים הבעש"ט זי"ע. ובאור ליום השני בחצות לילה נחשכה המאורות בהסתלקותו של אביו מרן רבינו קודש הקדשים המהרי"א זי"ע, ומיד קיבלו עליהם כל חסידי בית אביו להמשיך ולנהל את עדת ישורון. מרן רבינו בעשרים וארבע השנים שישב על כס אביו היה אהוב מאוד על חסידיו ותלמידיו, ופעם אחת אמר לאחד מגדולי תלמידיו **'מיר האבין געפינין הדרך צום כלל ישראל נאהר מיט אהבה'** (אנחנו מצאנו דרך לכלל ישראל רק עם אהבה לחוד), ואכן כמים הפנים אל הפנים היה חסידיו נהנים לשהות בצל קורתו, וחסידות קאמרנא התפשטה בשנות חייו לאפים ולרבות, ושטיבלאך של חסידי קאמרנא נפתחו בכל רחבי גאליציע והונגריה.

ביום כ"ד אייר תרנ"ח עלתה נשמתו בסערה השמימה, ונטמן לימין אביו באוהל רבותינו הקדושים בקאמרנא, השאיר אחריו ספריו **דמשק אליעזר** על הזוהר הקדוש ו**בן ביתי** על תורה ותהילים ו**זקן ביתו** על מסכת אבות ואור **עינים** על ערכי הקבלה, על כסאו ישב בנו כ"ק אדמו"ר הגה"ק רבי **אברהם מרדכי מקאמרנא** זי"ע, אשר ממנו נמשכה שלשלת הקודש עד עתה כאשר בנו רבינו הגה"ק רבי **חיים יעקב מקאמרנא** זי"ע ניצול מהמלחמה ויסד והמשיך את שולשלת הקודש בעיר הקודש והמקדש, ולאחר הסתלקותו המשיך בנו הגדול רבינו הגה"ק רבי **שלום מקאמרנא** זי"ע, ולאחר הסתלקותו נמשכת שושלת הקודש בגאון ובעוז לתפארת בית רבוה"ק ע"י בנו הגדול **כ"ק מרן הגה"ק אדמו"ר שליט"א** עד ביאת ינון. אמן.

הקדושים, רבנו **הגאון הקדוש רבי חיים יעקב מקאמרנא** זי"ע"א בעל **הפרי חיים** סיפר (מובא בספר בית קומרנא) שבעת שנסע פעם אחת רבינו הקדוש על שבת קודש בצל רבי מאיר בפרימשלאן, התנכר ולבש בגדים פשוטים, בערב שבת קודש נכנס לקבלת שלום, אבל לא אמר מי הוא ומאין הוא, בליל שבת קודש אכל יחד עם העניים בהקדש, כשחתיכת הדג היה הערינג-גד מלוח וחלה יבשה, קידוש שמע על יין צימוקים ממאן דהוא, אחר כך הלך לשלחן של רבי מאיר ושם קיבל כף מרק, אחר הסעודה נשאר בבית המדרש והניח עצמו על ספסל קשה בירכתי הבית מדרש, להחליף כוח ביום המחרת, באמצע נכנס רבי מאיר כשבידו כר וכסת וניגש אליו, ואמר לו: **יונגערמאן מיר נארט מעהן נישט**, יודע אני מי אתה ובן מי אתה, ואמר לו שמו ושם אביו, ואמר: **קח את הכר והכסת כראוי לצדיק כמוך וכראוי לבית אבא**, ויצא.

הזה יועיל לך בזה ובבא, כשחזר וסיפר לאביו מה שראה בדינוב הפטיר ואמר **ראשית חכמה יראה**!

פנים מאירים

רבי מאיר מפרימשלאן נולד בשנת תקמ"ג לאביו רבי ארון לייב **מפרימשלאן** זי"ע, תלמיד מובהק לרבי **מרדכי מקרעמניץ** בן המגיד רבי **יחיאל מיכל מזלוטשוב**, שמעו הגדול התפרסם בכל הגלילות ורבים הסתופפו בצילו, רוח הקודש הופיע בבית מדרשו וסיפורי מופת רבים היו במחיצתו, עלתה נשמתו בסערה השמימה ביום כ"א אייר תר"י, ונטמן בעיר ממלכתו פרימשלאן, לקוט מתורתו נדפס בספר 'פנים מאירים'.

רבינו הקדוש בעל ההילולא הסתופף בצילו עוד בחיי אביו, ונסע אליו מפעם לפעם ליהנות מזיו הגדול ומביאו כמה פעמים בספריו

קהל 'עטרת שלום' קאמרנא
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פניה"ק ירושלים תובב"א

כ"ד
ערש"ק פרשת במדבר תשפ"ג

עולו ואתכנשו להילולא דרבי
לרגל הילולת מרן רבינו הגאון הקדוש
שר בית הזוהר
רבינו אליעזר צבי מקאמרנא
זי"ע
בעל 'דמשק אליעזר'
יערוך
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
השולחן הטהור
ביום ראשון פרשת במדבר
כ"ד אייר תשפ"ג
בהיכל בית המדרש הגדול
תיכף לאחר תפילת ערבית
תפילת ערבית בשעה 8:00
ברכת החזון בשעה 9:30
הנהלת הקהילה